

Z. Wartołowska

Chlebnia, pow. Grodzisk Maz.

Informator Archeologiczny : badania 4, 157

1970

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kie pozwala na ustalenie, że przeciętnie ponad 1 m ziemi zsunął się z powierzchni wierzchołki od okresu neolitu do naszych czasów.

CHLEBNA,
pow. Grodzisk Maz.

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej

Badania prowadziła doc. dr Z. Wartołowska. Finansował WKZ w Warszawie. Czwarty sezon badań. Chronologia: epoka brązu, wczesne średniowiecze. Grodzisko wczesnośredniowieczne i osada kultury łużyckiej.

Eksplorowano w dalszym ciągu wykop na grodzisku, wzdłuż osi W—N, badając wschodnią jego część, wnętrze i wał ogródka stożkowego, zbudowanego po zburzeniu grodu pierścieniowego. Stwierdzono w tym miejscu obecność trzech faz osadnictwa:

- I. Osada kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu lub początków okresu halsztackiego. Ślady tego osadnictwa występują tu wyłącznie w postaci licznych, okrągłych jam o średnicy 1—1,5 m, przeważnie z zawartością nielicznych fragmentów ceramiki chropowatej, gładzonej lub czernionej. W jednej tylko jamie znaleziono na dnie, zgniecione naczynie zasobowe kształtu jajowatego, obrzucone gliną, z wałkami i otworami pod krawędzią.
- II. Starszy, wczesnośredniowieczny gród pierścieniowy (wiek XI, XII), którego reliktów stanowią na tym odcinku: warstwa kulturowa miąższości do 20 cm, z drobnymi ułamkami ceramiki; jama prostokątna (odsłonięta fragmentarycznie) bez żadnych zabytków oraz liczne fragmenty naczyń, całkowicie lub górami obtaczanych znajdowane w nasypie młodszego wału.
- III. Młodszy gródek stożkowy z wieku XIII, otoczony wałem o szerokości 8—9 m, z niewielkim wnętrzem o średnicy ca 10 m.

W b.r. odsłonięto północno-wschodnią część odkrytej w zeszłym roku półziemianki, przytykającej bokiem do wału oraz wykonano przekop przez wał od strony wnętrza do połowy jego szerokości.

Jądro wału zbudowane było z piasku z próchnicą i żwiru. Na wewnętrznym stoku i w rozsypie stwierdzono liczne fragmenty spalonych bełek (półokrągłaki i kantówki) i dość dużo kamieni w warstwie przepalanej gliny z próchnicą i żwirem. Znalezienie tych elementów na wtórnym złożu nie pozwala powiedzieć nic pewnego na temat charakteru tej konstrukcji.